

Andakter

För en vecka, trettioförsta veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 209 - ”O Gud, all sannings källa”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 43

Skaffa mig rätt, o Gud, ta dig an min sak! Rädda mig från ett trolöst folk, från falska, fördärvade människor! Du är min Gud, min tillflykt. Varför har du stött bort mig? Varför måste jag gå sörjande, plågad av fiender? Sänd ditt ljus och din sanning! Låt dem leda mig, låt dem föra mig till ditt heliga berg och till din boning, så att jag får komma till Guds altare, till Gud, min glädje och fröjd, och tacka dig till lyrans klang, Gud, min Gud. Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Betraktelse

Som nämnts tidigare var det som i våra biblar presenteras som två psalmer, nr 42 och 43, ursprungligen en enda. Det var när senare bibelredaktörer på 1200-talet ville göra det lättare att hänvisa och hitta i Bibeln och därför delade upp och numrerade texten i kapitel eller (här) i psalmer, som det blev fel. Men felet ligger i uppdelningen och numreringen – inte i själva psalmen; den säger vad den säger, och går utmärkt att bedja oberoende av alla siffror! Psalm 42/43 är en bön att bedja, när det är svårt att tro, så svårt att till och med man själv undrar om Gud finns. Andras hänfulla frågor om ’var är nu din Gud?’ (jfr det man ropade till Jesus på korset) ekar till slut inom en själv och gnager på ens egen tro. Att då med ren viljekraft liksom sträcka sin egen tro ut i rymden tills den når Gud utan stöd, det känns inte möjligt eller tillräckligt. Tron måste få hjälp att tro. Varifrån skall jag få hjälp?

Svaret är: hjälpen kommer från Honom som längtar efter min tro och vill se den djupna. Därför vill han också att den tvivlande bedjarens bön ska vara så direkt och enkel: ”Sänd ditt ljus och din sanning!” Guds himmelska ”Ljus” och eviga, allomfattande ”Sanning” är liksom två personifierade sändebud från himlen, som överbryggat det oerhörda avståndet mellan himlens och min egen verklighet på kortare tid än det tar att tänka det. Och vi ber att Gud ska sända det ända in i oss, just därför att vi har så litet av ljuset och sanningen i våra egna förråd.

När man inser att det förrådet inte räcker för att hålla ens tros låga brinnande någon längre stund, så ska man be just så: sänd ditt ljus och din sanning, låt dem komma och hjälpa mig redan nu, när jag försöker be.

Förbön

Käre himmelske Fader, tack för denna nya dag, och för den vecka som nu ligger framför mig. Hjälp mig att leva denna dag och vecka till din ära. Tack för att du längtar efter min tro, och för att du längtar efter att få se den djupna. Jag ber dig: sänd ditt ljus och din sanning, in i mitt liv, in i mitt hjärta, in i mina sammanhang.

Käre Herre, hjälp oss den här dagen att inte förtvivla och tappa modet, utan istället öva oss i hjälpsamhet och samarbete med andra, men framför allt i bön och förtröstan på Dig. Vi ber om ditt beskydd, särskilt för hårt drabbade och döende, och för dem som sätter in all kraft på att hjälpa dem. Ge oss uthållighet och livsmod, genom din Helige Ande och vår Herre, Jesus Kristus. Amen

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, Amen.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg.

Måndagens kväll.

Psalm 528 - ”Hör oss, Gud, du själv har bett oss”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 43

Skaffa mig rätt, o Gud, ta dig an min sak! Rädda mig från ett trolöst folk, från falska, fördärvade människor! Du är min Gud, min tillflykt. Varför har du stött bort mig? Varför måste jag gå sörjande, plågad av fiender? Sänd ditt ljus och din sanning! Låt dem leda mig, låt dem föra mig till ditt heliga berg och till din boning, så att jag får komma till Guds altare, till Gud, min glädje och fröjd, och tacka dig till lyrans klang, Gud, min Gud. Varför är du tyngd av sorg, min själ, och full av oro? Sätt ditt hopp till Gud! Jag skall åter få tacka honom, min räddare och min Gud.

Betraktelse

I morse funderade vi på böneropet ”Sänd ditt ljus och din sanning!”, som en bön om att få en direkt, konkret upplevelse av Hans ljus och sanning, när livet är mörkt och vi har svårt att se Gud och tro på honom. Vi saknar det ljuset hos oss själva och kan inte krysta fram den sanningen, utan måste få den som så mycket annan nåd direkt från Givaren.

Men det finns en aspekt av Guds ljus, som faktiskt har att göra med andra människor, nämligen den gemensamma bönen, gudstjänsten i kyrkan. Bedjaren ber om ljus och sanning, därför att han vet att de kan och kommer att ”föra mig till ditt heliga berg och till din boning, till Guds altare”. Där öppnas möjligheter att erfara Guds verklighet, som vi ofta lider brist på. Även på jorden kan det finnas avstånd och hinder, yttre och inre, som hindrar mig från att komma till Guds ”boning”, hans förtätade, kännbara närvaro i vår konkreta värld.

Ofta behöver människan den heliga platsen, det heliga rummet, gudsfolkets gemensamma bön som hjälp för sina sinnen att beröra Gud och beröras av Gud. Hur liten och osynlig den enskilda människans bön

än verkar i jämförelse med allt som är så stort och mäktigt här i världen, så är det faktiskt sant att den blir hjälpt och buren av andras bön – även om vi inte vet *hur* den påverkan går till. Och tänk på att det gäller åt andra hållet också: bara ATT du ber hjälper på osynliga vägar andra att be också. Låt oss regelbundet ge och ta emot den hjälpen!

Förbön

Tack, käre Far, för den här dagen som nu börjar gå mot sitt slut. Kom nu och var mig nära, hjälp mig att be, och kom med din närvaro och berör mig. Hjälp mig att se och förstå att även den minsta bönen är en bön som når ditt fadershjärta.

Också den här kvällen ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld och över allt det som du skapat och älskar. Himmelske Fader, led och läk din mänsklighet inte bara i denna tid, utan all tid. Kom och var oss nära, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens herre skänka er sin frid, alltid och på alla sätt. Herren är med er alla. (2 Thess 3:16)

Bengt Holmberg.

Tisdagens morgon.

Psalm 177 - ”Pris vare Gud som låter”

Bön

Jesus, vi vänder oss nu till dig och ber om frid och ro i våra hjärtan och sinnen. Låt oss också få ta vara på denna stunden och verkligen få vara

inför ditt ansikte. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 44:1-9

För körledaren. Av Korachs ättlingar, en dikt. Vi har hört, o Gud, våra fäder har berättat för oss om dina gärningar på deras tid, dina dåd i forna dagar. Du fördrev andra folk men lät våra fäder slå rot, folken kuvade du, men dem lät du växa till. De tog inte landet med sitt svärd, deras egen kraft gav dem inte seger men din hand, din kraft och din gunst, ty du älskade dem. Du är min konung och min Gud, du skänker Jakob seger. Med din hjälp skall vi slå ner våra motståndare, i ditt namn trampa ner våra fiender. Jag litar inte till min båge, mitt svärd ger mig inte seger. Nej, du gav seger över våra fiender, du lät motståndarna stå där med skam. I Gud har vi alltid vår stolthet, ditt namn prisar vi ständigt.

Betraktelse

God morgon! Denna tisdag möter vi i våra andakter psalm 44 från Psaltaren – vi läser de nio första versarna nu i morgonandakten, och sparar resterande 18 verser till andakten ikväll.

De versar vi läser denna morgon talar om hur Gud i forna dagar har varit aktiv och handlat så att hans folk fått ett land att bo i, kunnat växa och blomstra. Psalmens författare, *Korachs ättlingar*, för berättelserna om hur Gud har handlat med sitt folk vidare, de skriver: *våra fäder har berättat för oss om dina gärningar på deras tid, dina dåd i forna dagar.* Den som känner till Gamla testamentet i stora drag, kan känna igen beskrivningarna i dessa versar, att Gud fördrivit och kuvat andra folk, men låtit sitt eget folk *slå rot* och *växa till*. Och det är också tydligt att det som skett är Guds verk och förtjänst – inte folkets. Psalmisten talar om hur det är Gud som *skänker Jakob seger* och att *med din hjälp skall vi slå ner våra motståndare, i ditt namn trampa ner våra fiender*. Psalmisten litar inte till sina egna vapen, varken båge eller svärd, utan säger istället: *Nej, du gav seger över våra fiender, du lät motståndarna stå där med skam.* Folkets erfarenheter av Guds ingripande gör att de frimodigt kan säga: *ditt namn prisar vi ständigt.*

På samma sätt som denna psalm beskriver hur Gud i historien har lett sitt folk till seger i historien och på ett fysiskt plan, lika tydligt och sant är

det att vi som läser dessa verser idag kan ta dem till oss på ett andligt plan. Vilka är de fiender som denna morgons versar talar om symboler för, när det kommer till ditt och mitt liv? Finns det i ditt eller mitt liv kanske någon pågående prövning eller någon återkommande frestelse, som blivit liksom vår fiende?

Och vilka är de ”vapen” som vi har försökt använda, när vi egentligen borde ha lagt dem åt sidan och bätt Gud om hans hjälp och ingripande istället? Det är det allra bästa att göra. För: också den här dagen griper Gud in för sitt folks och sina barns bästa. Också den här dagen vill Gud ge oss seger över våra fiender. Också den här dagen kan vi få se våra fiender stå där med skam. Gud leder oss och förser oss, när vi ber honom om det, så att vi kan säga som psalmisten: *ditt namn prisar vi ständigt*.

Förbön

Tack, käre Herre, för denna nya dag. Tack att du varje dag, ständigt och på nytt skänker mig del i din seger. Hjälp mig att den här dagen kämpa mot det som är mina fiender, låt det som är mina motståndare stå där med skam. Hjälp mig att slå rot och växa till i dig och din nåd, och att ständigt och hela denna dagen prisa ditt namn.

Gud, jag ber att du ska vara med mig denna dag och ge mig styrka och mod. Hjälp mig att söka dig och se dem som behöver ett extra leende för att orka. Var hos dem som kämpar mot frestelser och prövningar. Tack Gud att du är den som leder till seger, och att du berör också denna dag. *Amen*.

Herrens Bön.

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske på jorden så som i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver. Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. Amen.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Tisdagens kväll.

Psalm 189 - ”Bliv kvar hos mig”

Bön

Gud jag kommer inför dig denna kväll. Hjälp mig att lägga det som varit i dina händer, så att jag nu kan stilla mig en stund inför dig. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 44:10-27

Men nu har du stött bort och förnedrat oss, du drar inte i fält med våra härar. Du lät fienden driva oss på flykt, och våra motståndare fick plundra. Du gjorde oss till slaktfår och skingrade oss bland folken. Du sålde ditt folk för ingenting och gjorde dig ingen förtjänst. Du gör oss till åtlöje för våra grannar, till spott och spe för dem som bor omkring oss. Du gör oss till en visa bland folken, ett mål för allas förakt. Ständigt känner jag min vanära, jag måste rodna av skam, när jag hör dem som smädar och hånar, ser fienden som vill hämnas.

Vi utsätts för detta, fast vi inte glömt dig och inte svikit förbundet med dig. Vårt hjärta har inte vänt sig från dig, våra steg har inte vikit från din väg. Men du har krossat oss som du krossade draken och höljt oss i djupaste mörker. Om vi hade glömt vår Gud och sträckt våra händer mot en avgud, skulle då inte Gud ha märkt det, han som vet vad som göms i vårt hjärta?

Det är din skuld att vi ständigt dödas, att vi räknas som slaktfår. Vakna! Varför sover du, Herre? Res dig! Stöt inte bort oss för alltid! Varför döljer du ditt ansikte och glömmet vår nöd och plåga? Vi har sjunkit ner i gruset, vi ligger tryckta mot marken. Grip in, kom till vår hjälp, befria oss, du som är god!

Betraktelse

I andakten denna kväll fortsätter vi stanna upp i Psaltarens psalm 44, och läser dess sista 18 versar. I andakten i morse, då vi läste de första nio, kunde vi se hur psalmens författare, *Korachs ättlingar*, talar om hur Gud har handlat i historien och fört sitt folk till seger. Psalmisten talar om hur han litar på Gud, alltid har sin stolthet i honom, och ständigt prisar hans namn. Men i de versar vi läser nu ikväll är tongångarna helt andra än i morse.

Nu är det istället anklagelser och förebråelser som riktas mot Gud, för att han *stött bort och förnedrat* sitt folk. Tilliten, stoltheten och segern som Guds folk kände, och som vi läste om i versarna i morse, har nu förbyttts i skam och vanära. Och psalmisten förstår inte hur Gud har kunnat göra som han gör, eftersom folket har hållit fast vid Gud och vid sitt förbund med honom. Korachs ättlingar skriver: *Vi utsätts för detta, fast vi inte glömt dig och inte svikit förbundet med dig. Vårt hjärta har inte vänt sig från dig, våra steg har inte vikit från din väg.* Mot slutet blir anklagelserna som starkast – *Det är din skuld att vi ständigt dödas, att vi räknas som slaktfår. Vakna! Varför sover du, Herre?* Men det är också där allra sist i psalmen som nöden vänds i ett rop på hjälp: *Grip in, kom till vår hjälp, befria oss, du som är god!* Vad som ligger till grund för psalmistens anklagelser och rop på hjälp vet vi inte. Prövas folket, eller är det oförmöget att se sina egna fel?

Det vi säkert vet är att dessa ord står här i Bibeln, att dessa ord talar om människors upplevelser, och att de också kan tala till oss. Det är inte alltid vi förstår varför saker händer – mer än en människa har ställt frågan, tyst eller högt: *Vad har jag gjort för att förtjäna detta?* Och precis som i psalmen blir svaret på den frågan inte alltid med lätthet givet.

Då är det gott att tänka på att vi kan och får göra som psalmisten gör – uttrycka det vi bär på och känner till Gud. Och om vi inte hittar orden, så kan vi åtminstone alltid säga *Tack* till Gud. Antingen för att de erfarenheter som dessa versar vittnar om inte är våra, eller för att, om erfarenheter som dessa är våra, vi kan läsa om i Guds ord hur andra har haft det som vi har det, och fått och kunnat uttrycka det. Så hur det än är ställt med mig den här kvällen: Tack Gud!

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för den här dagen som nu går mot sitt slut. Tack för att du har varit med mig, oavsett om jag sett och känt det på ett tydligt sätt, eller om jag inte gjort det. Tack att varje gång som jag inte förstår vad som händer eller varför saker händer, då får jag tala med dig i bönen, och få vägledning och tröst i ditt ord.

Vi ber också för dem vi mött idag, ta hand om dem och omslut dem i

din trygghet Gud. Jesus vi ber dig att du ska komma till alla som är trötta och förtvivlade, hjälp dem. Kom och skänk din frid och trygghet till dem som är rädda och ledsna. Jesus, du Guds son, förbarma dig över världen och låt din rättvisa få råda. Vi ber om detta, i Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Onsdagens morgon.

Psalm 2 - ”Herren, vår Gud är en konung”

Bön

Herre, himmelske Fader, du som ser och förstår min längtan efter dig bättre än jag själv gör, kom mig nu nära, och tala till mig de ord som du bättre än alla vet att jag behöver höra. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 45:1-10

För körledaren. Av Korachs ättlingar, en dikt, en kärlekssång. Mitt hjärta brusar av härliga ord, jag sjunger en sång till kungens ära, min tunga är en snabb skrivares penna. Skönast är du bland människor, ur din mun flödar ljuvligt tal. Därför har Gud välsignat dig för evigt. Fäst svärdet vid din sida, o hjälte, i höghet och majestät! Vinn seger! Dra ut för sanning och rätt! Din starka hand skall utföra bragder. Folken stupar för dig, dina vässade pilar sitter i hjärtat på dina fiender, konung. Din tron, gudomlige, består i tid och evighet, din kungaspira är rättens spira. Du älskar det rätta, du hatar orätt. Därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens

olja mer än dina likar. Av myrra, aloe och kassia doftar dina kläder, du gläds åt strängars klang från elfenbensgemaken. Kungadottern står bland dina skatter, i Ofir-guld står bruden på din högra sida.

Betraktelse

Det här är en psalm som får sitt tema redan i psalmistens inledande kommentar: *jag sjunger en sång till kungens ära*. Det är en psalm som lyfter fram kungen som den främste bland människor och den kärlek folket skulle ha till honom.

I 2 Samuelsboken 7 lovar Gud att det alltid ska sitta en ättling till David på Israels tron. Kungen hade uppdraget att representera Guds kungamakt på jorden. Alltså hade Gud stora förväntningar och krav på kungen. I den antika världen var kungen den som styrde sitt folk med järnhand. De var praktiska diktatorer som kunde göra vad de ville. Israel hade också fått ett skräckexempel i kung Saul. Men David skulle vara en annorlunda kung, och Davids ätt skulle vara annorlunda.

Det står i psalmen att Gud välsignat kungen att vara annorlunda. Det lyfts fram att kungen ska dra ut i strid och segra, inte för sin egen ära, utan för sanning och rätt. Kungen skulle alltså inte gå i krig för att vinna saker för sin egen skull, utan för Guds. Det står också att kungens spira ska vara rättens spira, han skulle vara bekymrad om rättvisan. En kung kunde stifta vilka lagar han ville, men Davids ätt skulle stifta lagar efter Guds Lag.

Den här psalmen kan tyckas vara långt ifrån vår verklighet, men i Hebreerbrevet 1:8-9 lär vi oss att den här psalmen är tillämpbar på alla Davids ättlingar, alltså även Kristus. Jesus var av Davids ätt och därmed den slutgiltige som psalmen handlar om. Jesus är den som inte bara representerar Guds makt på jorden, utan var Gud på jorden. Han la undan sin egen gudomliga prakt och vann seger, inte i krig, utan genom att dö på ett kors. Han kunde ha låtit rättvisan ha sin gång och straffat oss människor för våra synder, men väljer att låta det straffet drabba honom själv. Jesus var en annorlunda kung och förblir så i evighet.

Förbön

Vi tackar Herre, för att du är en kung som älskar ditt folk. Tack för att vi

genom Jesus Kristus kan veta att du älskar oss och vill ge oss allt vi behöver. Vi ber att vi, likt psalmisten, ska ära och älska dig.

Vi ber också idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro prägla oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Onsdagens kväll.

Psalm 35 - ”Din spira, Jesus, sträckes ut”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala till mig, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – Psaltaren 45:11-18

Hör, min dotter, lyssna och lär! Glöm ditt folk och din släkt! Kungen åtrår din skönhet, han är din herre, böj dig för honom! Dotter av Tyros, de rika bland folket skall söka din gunst med gåvor. I all sin prakt träder kungadottern in, av guldbrokad är hennes klänning. I lysande färger förs hon fram till kungen, fram till dig, följd av tärnor, hennes väninnor. De förs fram under glädje och jubel, de tågar in i kungens palats. Dina söner skall träda i dina fäders ställe, du gör dem till furstar i hela världen. Jag vill föra ditt rykte till kommande slakten. Ja, folken skall prisa dig nu och för evigt.

Betraktelse

Den här delen av psalmen visar att den är tänkt som en bröllopspsalm, en psalm som sjungs eller läses vid kungliga bröllop. Just i den här delen tilltalas bruden, den blivande drottningen. Trots att vi inte är av kungligt blod finns det många lärdomar för oss ändå, varav vi ska koncentrera oss på en.

Det första som den blivande drottningen uppmanas att göra är att glömma sitt folk och sin släkt. Det visar att hon kommer från ett annat folk. Det har inte varit ovanligt i historien att kungliga familjer gifter sig över geografiska och kulturella gränser, så även i antika Israel. När drottningen blev just drottning var hon inte längre del av sitt ursprungsfolk utan skulle vara kungens äkta hälft och del av sitt nya folk. När psalmisten uppmanar den blivande drottningen att glömma sitt folk menar han alltså att det är dags att byta lojalitet.

När vi tror på Jesus uppmanar vi på samma sätt att byta lojalitet. Vilken bakgrund vi än har, vad vi än varit med om vill Jesus ha vår fulla uppmärksamhet. Bland alla lojaliteter och prioriteringar vi har måste vi sätta honom främst, för han har satt oss främst. Han är den som hämtar oss från ett annat folk och gör oss till sina egna.

Förbön

Tack, Herre, för att vi får tillhöra dig. Tack för att du älskar oss och gjort oss till dina. Vi ber att vi ska hålla dig främst bland alla de olika lojaliteter vi har, så att vi alltid söker din vilja först.

Vi ber också denna kväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta allt och alla som nu går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse och närvaro denna natt prägla alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Måns Norrsén.

Torsdagens morgon.

Psalm 56 - ”Gammal är kyrkan”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bli och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 46:1–8

Gud är vår tillflykt och vår styrka, en hjälp i nöden, som aldrig svikit. Därför räds vi inte om än jorden skälver och bergen störtar i havets djup, om än vattnen brusar och skummar och bergen darrar vid havets uppror. Här är en flod vars strömmar ger glädje åt Guds stad, som den Högste har helgat till sin boning. Därinne bor Gud, den skall aldrig falla, den får hjälp av Gud när morgonen gryr. Folken larmar, riken vacklar. Då hörs hans röst och jorden bävar. Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Betraktelse

Psalm 46 är den första av de sex s.k. Sionpsalmerna (46; 48; 76; 84; 87; 122), hyllningar till Jerusalems tempel, som inte sällan kallas Sion/Zion, och lovprisas för sitt orubbliga majestät, som naturligtvis egentligen är Guds oövervinneliga makt.

Naturen kan för oss människor vara skrämmande våldsam och stark med sina jordskalv, stormar, dundrande åskväder. Men inget av detta rår på Guds stad, Guds boning, Guds tempel – för där är Gud. Hans närvaro är det starkaste som finns, den som har Honom på sin sida behöver aldrig frukta några kaosmakter. De framrusande flodvågorna ”tämjs” av Guds makt och förvandlas i poesins språk till en livgivande och

glädjeskapande flod som rinner upp ur tempelklippan (bilden finns både i Hesekiels och Uppenbarelsebokens visioner av himmelen).

I grannfolkens religioner var naturkrafterna ofta sedda som yttringar av gudomliga makter, som det då gällde att beveka eller blidka med offer och riter. I gammaltestamentlig poesi eller hymn är naturen trots sitt imponerande yttre ingenting annat än något fantastiskt vackert, stort och gott som Gud gjort, Hans skapelse. Den ska inte framkalla vår tillbedjan av guden Sol eller gudinnan Måne, utan leda tanken och dyrkan vidare till den som är Skapare av allt, och håller hela världen i sin hand. En jublande tacksamhet över naturen – men aldrig *till* Naturen – är på sin plats för Guds barn, som har fått all den rikedom som Guds kärlek bär till oss. Den gör oss trygga och låter oss andas lugnt i allt som händer. Allt.

Förbön

Tack, käre Far, för den här dagen, och för att du bjuder på varje ny dag. Tack att du bär mig med din kärlek – varje dag. Tack för att jag, i och genom din kärlek, kan vara trygg och andas lugnt i allt som händer. Allt.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, Amen.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, Amen. (2 Pet 3:18).

Bengt Holmberg.

Torsdagens kväll.

Psalm 371 - ”Gud är vår starkhet och vårt stöd”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 46:9–12

Kom och skåda Herrens gärningar, som slår världen med skräck. Han gör slut på krigen över hela jorden, han bryter bågen och bräcker spjutet, sköldarna bränner han upp i eld. Lugn! Besinna att jag är Gud, upphöjd över folken, upphöjd över jorden. Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Betraktelse

I den avslutande delen av Psalm 46 riktas blicken från naturens till historiens krafter, dvs. till det människor gör av denna värld. Inte minst skrämmande är människornas självklara våldsamhet mot varandra. Ingenting får kosta så mycket som deras krig mot andra människor, trots att denna världs naturresurser egentligen räcker till för alla de miljarder människor som bor där (och fler också!) – OM de delade dem rättvist mellan sig.

Därför är det alla människors bön och förhoppning att Han som är mäktigare än alla mänskliga härar och deras militärindustriella komplex ska gripa in och göra det han kan: få slut på alla krig. Men även om han kan göra det, sker det tydligen inte utan människors medverkan och arbete. Han har lagt både brödfrågan (om mänsklighetens mat) och fredsfrågan (om hur vi ska sluta döda varandra) i våra händer och i vårt ansvar.

Men det vi behöver veta och lära oss det är hur vi ska göra hans vilja, i trygghet och förtröstan på hans faderliga beskydd och sanningen att ”Herren Sebaot är med oss”. Alltid och i evighet.

Förbön

Tack, käre Herre, för ännu en dag som nu går mot sitt slut. Du, käre himmelske Fader, vet vad min dag har innehållit och vad den gjorde med

mig. Hjälp mig att göra din vilja, i trygghet och förtröstan på ditt faderliga beskydd. Hjälp mig att se och förstå att orden ”Herren Sebaot är med oss” är sanning, alltid och i evighet.

Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara vakna att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Bengt Holmberg.

Fredagens morgon.

Psalm 108 - ”Gå, Sion din konung att möta”

Bön

”Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 47

För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm. Klappa händer, alla folk, hylla Gud med jubelrop! Ty Herren, den Högste, är värd att frukta, en stor kon-

ung över hela jorden. Han lägger länderna under oss, lägger folken under våra fötter. Han väljer åt oss ett eget land, hans älskade Jakobs stolthet.

Gud har dragit upp under jubelrop, Herren vid hornens klang. Spela och sjung till Guds ära! Spela och sjung till vår konungs ära! Ja, Gud är all världens konung, sjung en sång till hans ära! Gud är konung över folken, Gud sitter på sin heliga tron. Folkens furstar samlas, de är Abrahams Guds folk. Jordens mäktiga tillhör Gud, han är upphöjd över alla.

Betraktelse

God fredagsmorgon! Denna fredag stannar vi upp inför Psaltarens 47:e psalm, och åtminstone jag ser i den två tydliga teman: *glädje* och *seger*. Vi sparar *seger*-temat till andakten ikväll, men lyfter temat *glädje* här och nu.

Det är ingen överdrift att säga att just *glädje* är ett centralt och bärande tema i Guds ord. Nya testamentets fyra *evangelier*, som tillsammans berättar *evangeliet* är det allra tydligaste exemplet på det: det glada budskapet om Jesus Kristus, Gud själv som blivit människa, en av oss, och levt vårt liv och gått i döden i vårt ställe, uppstått och besekrat döden, så att sådana som du och jag kan få ett hopp, en mening och ett mål, och en relation med honom, vara barn till honom, som Jesus kallar *Fadern*.

Men det är inte bara i evangelierna som glädjen finns – för den finns överallt i Bibeln, inte minst i många av psaltarens psalmer, till exempel denna. Glädje kan uttryckas på många sätt, och i denna psalm är det knappast några avmätta, vuxna eller återhållna uttryck för glädje som vi som läser dessa verser uppmanas till. Det är tvärtom barnsliga, spontana och oåterhållna yttringar som det handlar om: Psalmens författare uppmanar oss som läser att *klappa händer*, att *hylla Gud med jubelrop*, att *spela och sjunga*.

Och när vi tänker på det, så är det inte så konstigt. För kristen tro handlar om glädje, en ibland till och med barnslig glädje, eftersom kristen tro handlar om att vi får vara Guds barn.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske Fader, tack för denna nya dag. Tack att jag får vara ditt barn, den här dagen och varje dag. Tack att jag får vara glad, barnsligt glad, för det. Hjälp mig att vara det, idag och alla dagar.

Vi ber om din ledning och ditt beskydd idag. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, för våra sammanhang, för våra närmaste och för oss själva. Kom du och präglade dem alla, på ett nytt och djupare sätt än förr. Beskydda dem som är i de mörka dalarna, i smärtans, ångestens och rädslans mörkaste dalar, bär dem i din famn. För ditt namns och din barmhärtighets skull. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17)

Fredagens kväll.

Psalm 568 - ”Sejer giv, du segerrike”

Bön

Ingen stund är såsom denna, kvällens sista, tysta timma. Inga sorger längre bränna, inga stämmor mera stimma. / Tag då nu i dina händer denna dagen som förflutit. Visst jag vet: i gott du vänder vad jag hållit eller brutit. / Ont jag tänker, ont jag handlar, men du läker allt och renar. Mina dagar du förvandlar så från grus till ädla stenar. / Du får lyfta, du får bära, jag kan bara allting lämna. Tag mig, led mig, var mig nära! Ske mig vad du sen må ämna! (K. Boye)

Bibelläsning – Psaltaren 47

För körledaren. Av Korachs ättlingar, en psalm. Klappa händer, alla folk, hylla Gud med jubelrop! Ty Herren, den Högste, är värd att frukta, en stor kon-

ung över hela jorden. Han lägger länderna under oss, lägger folken under våra fötter. Han väljer åt oss ett eget land, hans älskade Jakobs stolthet.

Gud har dragit upp under jubelrop, Herren vid hornens klang. Spela och sjung till Guds ära! Spela och sjung till vår konungs ära! Ja, Gud är all världens konung, sjung en sång till hans ära! Gud är konung över folken, Gud sitter på sin heliga tron. Folkens furstar samlas, de är Abrahams Guds folk. Jordens mäktiga tillhör Gud, han är upphöjd över alla.

Betraktelse

Vi håller i andakten denna fredagskväll oss kvar vid Psaltarens psalm 47, men ska lyfta ett annat av dess teman nu ikväll, mot vad vi gjorde i morse. Då var det *glädjen* som stod i fokus, nu ikväll är det istället temat *seger* som vi ska stanna upp inför. Psalm 47 talar om hur Gud *lägger länderna under oss* och *lägger folken under våra fötter*. Det är Gud som leder till denna seger, det är han som *är konung över folken*, som *sitter på sin heliga tron*, och som *är upphöjd över alla*.

Och precis som *glädje* så är också *seger* ett centralt bibliskt tema. Det tydligaste exemplet på hur centralt detta tema är, är det som sker på den första påskdagens morgon – Jesu verkliga, fysiska uppståndelse från de döda. Just den är ju själva utgångspunkten för den kristna tron – det är på grund av Jesu *seger* över synd och död och ondska på korset och i och med uppståndelsen som vi kan kalla oss kristna och får vara Guds barn.

Men också i gamla testamentet är *seger* ett återkommande tema. Den röda tråden i gamla testamentet – att Gud utväljer åt sig ett särskilt folk som han gör till sitt, och att Gud leder detta folk från slaveri till ett eget land och genom många umbäranden och svårighet – denna röda tråd innefattar också att Gud gång på gång skänker sitt folk just seger.

Och seger leder till glädje. Det räcker med att titta på en fotbollsmatch eller melodifestivalen, och se hur det segrande laget eller den vinnande artisten reagerar när förstaplatsen är tryggad, när segern är vunnen. Seger leder till glädje.

Utifrån detta är det inte så svårt att se att *seger* och *glädje* hör intimt samman med varandra: i denna psalm, i många aspekter av livet och, sist

men definitivt inte minst, i den kristna tron och i livet med Gud. Den seger som redan är vunnen, när det för sjunka in i oss, då är den tänkt att leda till, och leder också verkligen till: verklig glädje.

Förbön

Tack, käre Far, för den här dagen. Tack för att varje dag med dig, kan få bli en dag av seger, och en dag av glädje. Jag ber dig: fördjupa i mig kunskapen om hur du i Jesus Kristus har vunnit den slutgiltiga segern, och om att jag får ha del i denna seger, för Jesu Kristi skull.

Herre, vi bekänner att vi inte är män och kvinnor efter ditt hjärta. Istället för att hålla fast vid dina löftet om din närvaro och omsorg i alla stunder letar vi ofta efter det som kan ge oss behag för stunden. Vi ber att du, under denna färd genom en mörk dal, ska göra oss uppmärksamma på våra avgudar och andra synder som drar oss ifrån dig. Vi tackar dig till slut för att vi får gå till sängs och vara fullt förvissade om att om vi somnar och aldrig skulle vakna igen, så vaknar vi ändå till något fantastiskt. Genom din Son, Jesus Kristus, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Lördagens morgon.

Psalm 238 – ”Jag lyfter mina händer”

Bön

Käre Herre, du som vill tala till oss och vet att det är gott för att få höra

vad du har att säga, jag ber dig: kom nu med den stillhet som är av dig, så att jag kan ta emot det du nu vill ge. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning - Psaltaren 48

En sång, en psalm av Korachs ättlingar. Stor är Herren, högt är han prisad i vår Guds stad. Skönt reser sig hans heliga berg, en fröjd för hela jorden, Sions berg, gudaberget, den store konungens stad. Gud bor i dess palats, han har visat att han är vår tillflykt. Kungarna slöt sig samman, gemensamt ryckte de fram. De såg, de häpnade, de blev förskräckta och flydde. Där greps de av bävan, vånda som hos en födande kvinna, som när östanvinden krossar skeppen som seglar på Tarshish.

Det vi hört om fick vi se i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad, den som Gud har grundat för evigt. Vi har besinnat din godhet, o Gud, här i ditt tempel. Liksom ditt namn, o Gud, når ditt lov till jordens ändar. Din hand skänker oss rätt och seger. Sions berg gläder sig, Juda städer jublar över dina domslut.

Vandra runt Sion, gå omkring det, räkna dess torn, ge akt på dess vallar, betrakta dess palats, så att ni kan berätta för kommande slakten att sådan är Gud, vår Gud för tid och evighet. Han skall leda oss.

Betraktelse

Staden Jerusalem lämnar ingen oberörd. Det är en stad i historien, i samtiden och i evighet. Det är Herrens stad på ett särskilt sätt. Där planerade David för tempelbygget, som Salomo fick fullborda. Där behagade det Herren att "fästa sitt Namn", där ville han möta sitt folk. Hans närvaro i sitt folk var knuten till templet och dit begav sig folket vid högtiderna, särskilt de tre vallfartshögtiderna Pesach (påsk), Schavuot (pingst) och Sukkot (lövhuddohögtiden på hösten). Då skulle man träda fram inför Guds ansikte och det var stor glädje när man begav sig dit, när man äntligen såg staden och templet och delade glädjen i sällskapet när man drog "upp till Jerusalem" - för det är alltid fråga om "upp", även om man kommer norrifrån. "Se, vi går upp till Jerusalem" sjunger vi i en psalm under fastan. Kanske har du också sjungit "Jag lyfter mina händer

upp till Guds berg och hus”?

Ibland används beteckningen Sion. Det kan avse en del av staden men betecknar ofta helheten, ”Sions berg”, ”en fröjd för hela jorden”, ”den store konungens stad”, föremålet för Guds folks längtan i alla tider. Ibland kan man se hur den längtan tagit gestalt i bönhus och kapell vårt land, där sådana byggnader inte så sällan har fått bära namnet ”Sion”.

Nu lovsjunger psalmisten denna härliga stad. Han uppmanar till att vandra runt Sion och räkna dess torn. Varför det? För att få reda på hur många de är? Nej, torn symboliserar makt och försvarsförmåga, liksom vallarna - och palatsen. Att gå runt Sion är liksom motsatsen till vandringen runt Jeriko, när Israels folk intog landet efter uttåget ur Egypten och den 40-åriga vandringen genom öknen. Jerikos murar rasade, men Sions murar är starka med alla sina torn. Räknandet av tornen och åsynen av vallarna ska ingjuta hopp och tillförsikt.

Psalmisten berättar om hur Sion har varit under attack. Kungar slöt allianser och ville belägra och inta staden. Men psalmisten beskriver hur Herren mycket konkret kom till sin stads försvar, han är sitt folks tillflykt och han finns som deras beskyddare *inifrån* staden, ”Gud bor i dess palats”. Sions folk har inte slutit någon allians med andra, yttre militära aktörer utan bara litat till Herren. Det har lett till en erfarenhet för fienderna till Guds stad, Sion, som gör att de bävar, förskräcks, grips av vända och - flyr.

Därför kan Guds folk tänka på hans nåd och trofasthet, när de står i hans tempel, och de har något att berätta intill jordens ändar och för ett kommande släkte, för barn och barnbarn. Och hur har detta med oss att göra? Det ska jag skriva några rader om i kväll, när vi möts!

Förbön

Herre, vi önskar Jerusalem frid och vi tackar dig för hoppet om det nya Jerusalem, som en gång ska sänkas ner ur himmelen som en brud smyckad för sin brudgum. Hjälp mig att leva idag som en som har sitt medborgarskap i himmelen fast vi ännu lever här på jorden.

Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör

sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Led oss idag till människor och sammanhang där du vill låta ditt ord sås ut. Led oss och hela din mänsklighet idag på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Göran Simonsson.

Lördagens kväll.

Psalm 248 - ”Tryggare kan ingen vara”

Bön

Käre Herre, kom med din tröst och ditt ljus, vänd oss mot dig, vår blick, vårt hjärta, våra sinnen. Skänk den stillhet som gör att vi ser att du var här redan innan vi ropade till dig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning - Psaltaren 48

En sång, en psalm av Korachs ättlingar. Stor är Herren, högt är han prisad i vår Guds stad. Skönt reser sig hans heliga berg, en fröjd för hela jorden, Sions berg, gudaberget, den store konungens stad. Gud bor i dess palats, han har visat att han är vår tillflykt. Kungarna slöt sig samman, gemensamt ryckte de fram. De såg, de häpnade, de blev förskräckta och flydde. Där greps de av bävan, vända som hos en födande kvinna, som när östanvinden krossar skeppen som seglar på Tarshish.

Det vi hört om fick vi se i Herren Sebaots stad, i vår Guds stad, den som Gud har grundat för evigt. Vi har besinnat din godhet, o Gud, här i ditt

tempel. Liksom ditt namn, o Gud, när ditt lov till jordens ändar. Din hand skänker oss rätt och seger. Sions berg gläder sig, Juda städer jublar över dina domslut.

Vandra runt Sion, gå omkring det, räkna dess torn, ge akt på dess vallar, betrakta dess palats, så att ni kan berätta för kommande slakten att sådan är Gud, vår Gud för tid och evighet. Han skall leda oss.

Betraktelse

I morse skrev jag en del om Jerusalem, Sion, i historien. Men Jerusalem är också en stad i samtiden och i evighet.

Jerusalem i samtiden - det kan man tänka på ur flera perspektiv. Man behöver inte följa det dagliga nyhetsflödet länge innan staden Jerusalem dyker upp. Fortfarande är Jerusalem i den politiska hetluften med oförminskad styrka. Få länder, folk och orter väcker så starka känslor. Det är som det alltid har varit: "Kungarna slöt sig samman ..." Så kommer det förmodligen att vara tills en ny tidsålder bryter in. Men vi får be som i morse med orden i Psalt 122: "Önska Jerusalem frid!"

Men Jerusalem i vår samtid är också en stad man kan besöka. Det finns inget "tvång" att besöka Jerusalem - man kan leva gott och väl i tro ändå. Men - det är oerhört stärkande för tron att fysiskt besöka dessa platser, Bibelns platser, och med sin egen kropp och sina egna sinnen vara där Jesus var och utförde sina under, gav sin undervisning, dog och uppstod. Det han gjorde är lika fysiskt verkligt som att jag själv är där. Det är nyttigt för tron att den förankras i tid och rum och inte bara är "eviga sanningar", "höga/djupa tankar" som man försöker hålla i huvudet. Man kan med sin hand ta på resterna av klippan Golgata och av det som finns kvar av graven i berget. Lika verkligt som att min hand känner klippans yta, lika verkligt är det att min synd var i hans kropp när han dog på korset och när hans kropp sedan blev lagd i graven. Lika verkligt är det att jag blev delaktig av det som skedde i graven i berget, när jag döptes. Därför är Sions berg, Konungens stad, en fröjd för hela jorden. Han, konungen Jesus Kristus, är vår tillflykt. Räkna alla kyrktorn när du är ute och åker! På samma sätt som när psalmisten räknar tornen i Jerusalems

mur, kan alla kyrktorn vi ser påminna oss om hans makt och hans förmåga att skydda oss, t o m mot den siste fienden, döden.

För döden har inte sista ordet.

När denna tidsålder går mot sitt slut och sin fullbordan, när tid och tideräkning har spelat ut sin roll, då tar den nya tidsåldern helt och hållet gestalt. Den har redan brutit in i vår värld när Jesus kom till oss. Vi har fått del av den genom dopet, genom nattvarden, genom bönen, bibelordet och kyrkans gemenskap. Men nu ska också vi komma till honom. Uppenbarelseboken (men även andra bibelböcker) talar om detta och då är Jerusalem på nytt i fokus. Johannes beskriver så gott han kan med jordiska ord de himmelska syner han ser. Det är inte lätt. Men allt som är härligt på jorden ger en aning om härligheten i det nya Jerusalem. Och det märkliga är att det inte är vi som ska ta oss till det nya Jerusalem - det nya Jerusalem kommer att sänkas ner till oss. Det är alltid Guds rikes riktning: från höjden och härligheten ner till oss, för att han ska föra oss till sig i sin härlighet och låta oss gå in i sin stad, vår hemstad: Jerusalem!

Förbön

Käre Fader, ditt namn och lovsången inför dig når till jordens ändar. Tack för att jag på min plats får leva och sova under ditt namns trygga beskydd och får sjungas till sömns av lovsången till din ära, som ljuder i himmelen och på jorden. Välsigna min söndag i morgon. Samla ditt folk kring ditt Ord, som blir läst på alla möjliga språk - också mitt. Tack för din kropp och ditt blod - brödet och vinet som mättar och släcker törst hos alla som hungrar och törstar efter dig.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud, v. 2)

Göran Simonson.

Söndagens morgon.

Psalm 608 - ”Vi sätter oss i ringen”

Bön

Herre, gör mig stilla, stilla inför dig. Samla mina tankar, du som känner mig. Herre, all min oro, lämnar jag åt dig. Låt din Ande fylla, tomheten i mig. *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 13:53-57

När Jesus hade avslutat sina liknelser lämnade han trakten. Han kom till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan så att man häpnade och sade: ”Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?” Så blev han en stötesten för dem. Men Jesus sade till dem: ”En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.”

Betraktelse

God morgon, käre läsare!

Det är återigen söndag, och vi ska därför, som vanligt, stanna upp inför det tema och någon eller några av de texter som hör särskilt till den här söndagen. Vi närmar oss nu slutet av den långa *trefaldighetstiden* – den här söndagen kallas i det *kyrkoår* som bland annat Svenska kyrkan följer för

Tjugonde söndagen efter trefaldighet, och temat är Att leva tillsammans.

Att leva tillsammans är ett mycket brett tema – under en sådan underskrift ryms en massa ämnen som har med mänsklig samexistens att göra. För vi människor lever ju tillsammans på många sätt: hemma, i församlingen, på arbetsplatsen, i föreningen, i familjen och släkten, och på andra ställen. Men, faktum är att den här söndagen tidigare – innan Svenska kyrkan år 2003 fick en ny evangeliebok där söndagarnas teman och texter återfinns – bar den närliggande rubriken *Våra hem*.

Och att det är just hemmet som är (eller åtminstone kan vara) i fokus denna söndag förstår vi tydligt när vi läser den text som valts till att vara evangelieläsning denna söndag: Här får vi ett av mycket få exempel i evangelierna på notiser som handlar om Jesu *jordiska* familj och släkt. Och av det vi läser i dessa verser förstår vi att den verklighet som många kristna idag lever i, att de människor som finns i vår närhet kan vara de som har svårast att förstå och acceptera våra kristna tro, det var en verklighet också för Jesus.

Han visste och vet vad det är att bli *ringaktad (bara) i sin hemstad och i sitt hem*. Häri ligger något verkligt gott för oss: Att Gud vet hur vi har det, inte bara genom sitt allseende och allvetande, utan också och framför allt eftersom Gud själv i Jesus Kristus blev människa, levde vårt liv och i sitt här på jorden gjorde de erfarenheter som också vi kan göra. Till exempel blev han ringaktad i sin hemstad och i sin familj, såsom också du och jag kan bli.

Det är gott att tänka på – han har haft det som vi. Det är också gott att tänka på att du och jag genom dopet och tron får vara en del av Jesu *himmelska* familj. För den som Jesus, vår broder, kallar för *far*, han är också vår himmelske far.

Förbön

Tack, käre far, för att det åter igen är söndag. Hjälp mig att göra den här dagen till vad den är – till din dag. Hjälp mig att sätta dig och livet med dig i centrum. Gud, idag ber jag för mitt hem: du vet vad i det som är av dig, och vad som inte är det. Jag överlåter också åt dig min familj och min hemstad: förbarma dig och gör dig själv känd i dessa sammanhang.

Idag ber vi också särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26).

Söndagens kväll.

Psalm 289 - ”Guds kärlek är som stranden”

Bön

Käre far, du som kallar oss att leva som dina barn i frihet hos dig, befria mig från allt det som ligger mellan dig och mig, så att märker att du är här, och kan höra det som du nu vill säga. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 13:53-57

När Jesus hade avslutat sina liknelser lämnade han trakten. Han kom till sin hemstad, och där undervisade han i synagogan så att man häpnade och sade: ”Varifrån kommer den mannens visdom och underverk? Är det inte snickarens son? Heter inte hans mor Maria och hans bröder Jakob och Josef och Simon och Judas? Och bor inte alla hans systrar här hos oss? Varifrån har han då allt detta?” Så blev han en stötesten för

dem. Men Jesus sade till dem: ”En profet blir ringaktad bara i sin hemstad och i sitt hem.”

Betraktelse

Denna söndagskväll ska vi återvända till den evangelietext som vi stannade upp vid i andakten imorse, och som hör särskilt till den här söndagen. Den här söndagen kallas i den kalender, det *kyrkoår* som bland annat Svenska kyrkan följer, för *Tjugonde söndagen efter Trefaldighet*, och har överskriften/temat *Att leva tillsammans*.

I andakten imorse stannade vi upp inför att denna söndag inte minst har med vårt hem och med vår familj att göra (före det att Svenska kyrkan reviderade sin nuvarande evangeliebok år 2003, hade denna söndag faktiskt överskriften *Våra hem*.) Vi såg i andakten i morse också hur hemmiljön blev en utmaning för Jesus. Eftersom Nasaret-borna trodde sig känna Jesus, hans bakgrund och hans familj, *blev han en stötesten för dem*. Det var helt enkelt svårt, för att inte säga omöjligt för dem, att ta till sig det budskap som Jesus förkunnade: budskapet om Guds rike, Faderns osynliga men helt verkliga och spirande verksamhet i världen och bland människor. Och precis som hemmiljön innebar motstånd för Jesus, så kan också hem- och uppväxtmiljön och vår historia innehålla och innebära motstånd för människor som försöker leva som Jesu lärjungar idag.

Det är något ytterst mänskligt att vi människor är så intresserade av varandras historia. När vi söker ett jobb måste vi berätta om våra utbildningar, erfarenheter och tidigare anställningar. Ofta måste vi också lämna referenter som känner oss sedan *innan*. När vi träffar nya människor berättar vi ofta om oss själva i termer av vad vi *har* gjort eller *varifrån* vi kommer. Vi menar ofta, men säkert i olika utsträckning, att vår bakgrund, våra föräldrar och vår uppväxtmiljö säger någonting om oss.

Det är denna upptagenhet vid vår historia och vårt liv *då*, som kan göra sig påmind i och påverka våra liv *nu*, också livet som kristna. Människor kan ha svårt att ta oss eller vår tro på allvar *nu*, eftersom de vet hur vi levde, vad vi sa och gjorde, *då*. På ett sätt var det ju faktiskt så för Jesus i det bibelavsnitt vi läser denna kväll. Människorna i hans hemmiljö trodde

att de kände Jesus, eftersom de visste vilka som utgjorde hans familj och kanske till och med hade sett Jesus växa upp. Inte så att Jesus hade någon belastande historia som riskerade att bubbla upp till ytan, utan så att den lilla kunskap de hade om Jesus från Nasareth, Marias och snickares son, blev till ett hinder för att ta till sig det faktum att denna man också verkligen var och är *Guds son*.

Det är något gott att återkomma till detta, att sådana erfarenheter som vi kan ha av att vara förminskade eller dömda på förhand, för att människor tror sig känna till vår bakgrund och historia, sådana erfarenheter hade och har också Jesus. Men när det kommer till våra liv som Jesu lärjungar är vår historia, våra meriter eller vårt rykte inte särskilt intressanta. Inte alls, faktiskt.

I livet med Jesus ska det huvudsakliga fokuset ligga på *den här dagen*.

För gårdagen finns försoning, och finns där också en historia tillsammans med Herren så är det gott, men inte nödvändigt. För morgondagen finns ett mål, både för morgondagen här på jorden, och för den morgondag som kommer efter detta livet. Och för just den här dagen finns nåd och frid, kärlek, fördjupning och vägledning att ta emot. Inte på grund av vilka vi är eller på grund av vad vi gjort eller inte gjort. Utan på grund av att han är den han är.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här dagen och för att du är den du är. Tack för att min historia är ointressant för dig, och för att du ger mig en framtid och ett hopp. Tack för att livet med dig kan och ska levas här och nu, tack att varje dag har en mening och ett mål när du får komma in i bilden och vara med.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft. (Rom 15:13)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och
välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.
Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>